

Nr 424.

Av herr **Andersson** i Alfredshem m. fl., om viss ändring i lagen om barnbidrag.

Enligt lagen om barnbidrag skall detta minskas, då ogift försörjares (i regel moderns) årsinkomst överstiger i ortsgrupp I 750 kronor, i ortsgrupp II 1 000 kronor och i ortsgrupp III 1 250 kronor. Minskningen utgör $\frac{6}{10}$ av det belopp, varmed årsinkomsten överstiger de nämnda summorna. Det medför, att barnbidrag icke alls kan utgå, då årsinkomsten överstiger 1 150 kronor å billigaste ort och 1 850 kronor å dyraste.

Med det prisläge, som nu råder, äro dessa inkomstsummor synnerligen låga. Det torde vara ganska ogörligt för en moder med en inkomst av denna storlek att efter bestridande av sina egna allra nödvändigaste utgifter få något över för täckande av de utgifter, som barnets vård kräver.

Enligt vår mening är det dock en angelägenhet av största betydelse, att samhället i möjligaste mån vårdar sig om det uppväxande släktet och då ej minst om den del, som genom försörjarens frånfalle eller arbetsoförmåga ställes utan det stöd, som föräldrar annars utgöra. Givetvis är det endast i sin ordning, att samhället genom rimligt utmäta folkpensioner underhåller sina gamla medborgare, men om möjligt ännu mera tvingande är, att minst samma omvårdnad tages om de unga, som ej på vanligt sätt genom sina föräldrar kunna få sina elementära behov tillgodosedda.

En höjning av inkomstgränsen synes oss därför vara synnerligen väl motiverad. En dylik höjning synes dessutom kunna vidtagas utan att socialvårdskommitténs arbete på något sätt föregripes.

Enligt gällande bestämmelser skall barnbidrag indragas, då modern ingår nytt äktenskap med arbetsför man. Hennes nye make blir då försörjningspliktig gentemot hennes barn före äktenskapet. Detta kan kanske sägas stå i överensstämmelse med civilrättsliga regler, men socialt sett är bestämmelsen olycklig. Det kan knappast förvåna, om mannen i många fall betraktar sin hustrus barn, till vilket han icke är fader, som en börda och att detta kommer att gå ut över barnet. Önskligt vore därför, om denna bestämmelse kunde upphävas eller i varje fall uppmjukas.

Intetdera förslaget torde medföra några allt för stora utgifter för samhället. I varje fall kunna de icke jämföras med kostnaden för folkpensioner, vilka statsmakterna ansett skola höjas. Är det, såsom vi anse, ännu mera angeläget, att barnbidragen undergå nödig förbättring, bör tvekan därför icke kunna råda av finansiella skäl. För övrigt torde samhället i åtskilliga fall få mångdubbelt igen de kostnader, som nedläggas på barnen.

Med stöd av ovanstående få vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta sådan ändring av lagen om barnbidrag, att den inkomst, vid vilken barnbidrag skall börja minskas, höjes med skäligt belopp samt att barnbidrag i förekommande fall skall kunna utgå, även då modern ingår nytt äktenskap.

Stockholm den 23 januari 1945.

K. J. Andersson,
Alfredshem.

Erik Brandt.

Olof Andersson,
Malmö.

J. W. Mårtensson.

C. P. Olsson,
Mellerud.

A. Hermansson.

Einar Jonsson,
Skutskär.

E. Oskar Åkerström.

Sigfrid Jonsson
i Järvsand.

John Lundberg.

Erik Severin,
Gävle.

Henry Allard.
